

ὅτι ἡ βασιλευσάντων πληρῶς, διότι αὐτὸ ἄλλωστε, ὅπως τὸ δόμολογούν καὶ οἱ ἴδιοι, ἐπιβάλλει αὐτὸ τοῦτο τὸ συμφέρον τῶν.

Ἐὰν παρὰ ταῦτα εὐρεθῇ καμείς εἰς τὴν ἀνάγκην τοὺς μὴ πλήρους συμμορφώσεως τοῦ, τοῦτο ἀσφαλῶς θὰ προέρχεται ἀπὸ οἰκονομικὴν ἀδυναμίαν καὶ μόνον καὶ θὰ πρέπει εἰς τὴν περιπτώσιν αὐτὴν ὁ κ. Νομιάτρος ἐκτιμῶν τὸν λόγον αὐτὸν νὰ ἐπιδείξῃ πνεῦμα κατανόησεως παρέχον μίαν εὐχέρειαν χρόνου ἰκανήν, ἐνῷ τῆς ὁποίας νὰ πραγματοποιηθῶν αἱ υποδείξεις τοῦ.

Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὅποιον καὶ ἐπ' εὐκαιρία θὰ ἠθέλαμεν νὰ τενίσωμεν εἰς τὸ θέμα τῆς διακοπῆς τῆς παρανόμου συνδέσεως τῶν δόθρων μὲ τοὺς ὑπονόμους τῆς πόλεως.

Πολλοὶ ἔχουν ἀσκοληθῇ αἱ στήλαι μας μὲ τὸ δέξαντο τοῦτο ζήτημα καὶ ἐπεσήμασαν, τὴν κατάστασιν ἣ ὁποία ἐκεῖ δημιουργηθῇ ὡς καὶ τὴν ἀνάγκην λήψεως μέτρων ἐναντίον τῶν παρανομιστῶν. Δυστυχῶς μέχρ' σήμερον τίποτε δὲν ἐγίνετο πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν διότι ἡ μὲν δημοτικὴ ἀρχὴ ἐκώφευσε καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ καφεύῃ, αἱ δὲ ἀρμόδιαι κρατικαὶ ἀρχαὶ δὲν ἐκίνησαν τὸν Νόμον.

Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ἀκριδὸς κολουῶν τὸν νέον Νομιάτρον τοῦ ὁποίου εἶναι ἐπανητοῦ τὸ ἐνδιαφέρον διὰ τὸ κεφαλαιώδες θέμα τῆς ὑγείας τῶν πολιτῶν νὰ πράξῃ, ὅτι ἀπαγορεύει ὁ Νόμος πρὸς ἄρσιν τῆς ὑφισταμένης ἀπαραδέκτου καταστάσεως διὰ τὴν διαπίστωσιν τῆς ὁποίας ἀρκεῖ ἓνας περίπατος κατὰ μήκος τῆς παραλιακῆς ὁδοῦ.

